

ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Саїд Халід Пахлаван

Науковий керівник – Кондратенко Н.О., д-р екон. наук, професор

Підприємство, як основна ланка національного господарства, концентрує в собі всі ресурси виробництва. Тут розгортаються головні економічні процеси, створюється і примножується народне багатство, формується національний дохід суспільства, забезпечується вирішення економічних і соціальних завдань, складаються виробничі і соціальні стосунки.

Успішне функціонування будь-якого підприємства виокремлюється його потенціалом та перспективами його використання.

У загальному визначенні потенціал суб'єкта господарювання являє собою певну сукупність багатогранних видів ресурсів, відповідно спеціалізації підприємства, раціональне використання природно-географічних умов, можливостей і здібностей персоналу, які будуть сприяти максимізації доходу в забезпеченні ефективного здійснення бізнес-операцій та в подальшому розвитку організації в мінливих умовах ринку [1].

В основу організації управління потенціалом підприємства мають бути покладені наступні принципи:

- системність – розгляд потенціалу розвитку, як певної впорядкованої сукупності, тобто виокремлення взаємозв'язків, виявлення тиску впливу окремих функціональних складових на загальний результат, один на одного і відповідне ухвалення управлінських рішень на підставі аналізу й факторів впливу зовнішнього середовища;

- безперервність – спостереження за поточним рівнем потенціалу, вияв відхилень та формування управлінських коригуючи рішень є постійним та безперервним процесом;

- самостійність – система управління потенціалом розвитку базується на самодостатності, можливості впливу на перебіг процесу з самого процесу, тобто формування автономної керуючої системи;

- цільність – управляюча система сформована як взаємопов'язане ціле та всі її елементи відповідають загальній цілі системи;

- гнучкість – передбачає визначення індикаторів (склад потенціалів), способів оцінки функціональних складових, відповідно яким змінюються управлінські рішення під впливом зовнішніх факторів в залежності від сфери економічної діяльності організації, зберігаючи

водночас встановлену ціль та намічені задачі;

– збалансованість – формування збалансованої системи коефіцієнтів, крізь призму яких виявляється вплив на загальний потенціал окремих функціональних потенційних можливостей;

– оптимальність використання наявних ресурсів – передбачає раціональне використання на всіх етапах та ланках бізнес-процесу необхідних видів ресурсів для отримання бажаного результату й ефективного здійснення управління потенціалом розвитку;

– стійкість та динамізм – розглядається з погляду їх діалектичної єдності; стійкість системи розглядається як спроможність системи протистояти руйнівним силам і факторам зовнішнього середовища, погодженню загальної системи побудови;

– принцип єдності цілей – структура управлінської системи є ефективною, коли вона допомагає індивідам вносити власний помірний вклад у досягнення загальної мети;

– принцип діапазону управління – для кожної управлінської системи існує гранична керована чисельність елементів, що управляються [2].

Взявши до уваги умови зовнішнього середовища, а також вплив відповідних його факторів на потенціал підприємства можна не тільки прогнозувати можливі коливання окремих (функціональних) потенційних можливостей, а й розробляти та впроваджувати потрібні заходи, щодо коригування такого тиску впливу на операційну систему, щоб досягти наміченої мети.

Відповідно таких умов потрібна оцінка потенційних можливостей підприємства та нові підходи до побудови механізму розвитку потенціалу, що дозволить зменшити негативний вплив на ефективність його діяльності та буде сприяти вирішенню економічних та соціальних завдань.

1. Федонін О.С. Потенціал підприємства: формування та оцінка : навч. посіб. / О.С. Федонін, І.М. Репіна, О.І. Олексюк – К. : КНЕУ, 2004. – 316 с.

2. Гірняк О. М. Менеджмент: підручник / О. М. Гірняк, П. П. Лазановський. – Львів : «Магнолія плюс», 2004. – 352 с.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ В БАНКАХ

Абрамець А.Ю.

Науковий керівник – Кондратенко Н.О., д-р екон. наук, професор

В сучасних умовах функціонування економіки, розвиток будь-